

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorum Evangelicorum D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

26. Ille docebit vos omnia, & suggeret vobis omnia quæcumque dixero vobis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

Hæc est Catholicorum interpretum hoc loco sententia. Naturalem quandam Dei dilectionem, ut est author naturæ, & *Naturale Dei dilectione quomodo & quatenus agnoscunt Catholici.* quatenus per ea quæ facta sunt naturaliter cognosci potest, etiam in non regeneratis agnoscunt Catholici Doctores: sed ex hoc loco eam non colligunt: neque de naturali dilectione Christum hic loqui vlli exponunt. Iam verò dicere Catholicos quòd huius naturalis dilectionis præparatione merentur gratiam regenerationis, mendacium quoque est multò luculentius. Proprium hoc erat Pelagij dogma, mereri hominem primam gratiam, quia prius homo naturaliter Deum diligit & colit. Ut huiusmodi absurda atque impia Catholicis impingeret Calvinus, authorem proferre debuit, saltem ex tam innumeris vnum. Sed dolosus versatur in generalibus: & solemne hoc improbis ac maledicis est, ut in genere arguât, quum in specie probare non possunt. Est & istud Calviniani toxici vna dosis apud illum satis frequens ac vulgaris. Caueat emptor, ne apud talem *pharmaceutum* medicamenta quærat.

26. *Ille docebit vos omnia, & suggeret vobis omnia quaecunque dixerò vobis.*

DVplex hîc Spiritus sancti officium à Christo designatur. Vnum docendi in perpetuum omnia quæ ad Ecclesiæ adificationem & instructionem faciunt: alterum ad ea suggerenda atque in memoriam reuocanda quæ Christus *Spiritus sancti officium duplex.* vna voce docuerat. Qualia in hoc Evangelio suo quædam D. Ioannes annotauit. De Christo super pullû asinæ sedente: *Hæc non agnouerunt discipuli eius primum: sed quando glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt quia hæc scripta erant de eo, & hæc fecerunt ei.* Recordati sunt Spiritu sancto suggerente. Rursum, de Christi resurrectione à mortuis, quam toties eos docuerat. *Nondum sciebant Scripturam, quia oportuit eum à mortuis resurgere.* Posterius hoc officium agnoscit Calvinus, prius negat; quia illud prius ad hoc posterius restringi vult, ut Spiritus sanctus sicut illa suggerit quæ Christus dixerat, in memoriâ reuocando, sic & illa doceat quæ Christus docuerat, eadem reperendo, & eorum intelligentiam subministrando. *Illâ (inquit) restrictio attentè notanda est, ubi par- tes Spiritus sancti assignat, suggerere quaecunque antè ore docuit.* Sed hæc restrictio in Caluini cerebro nata est, in Christi verbis non inuenitur. Neque enim dicit Christus, Non docebit vos alia, vel non suggeret vobis alia quàm quæ ego ore *Infir. lib. 4. cap. 8. Spiritus sancti munus Caluinus impie restringit.*

VOS

vos antè docui. Non sic Christus loquitur, vt iuxta Caluini restrictionem loqui debuit. *Docebit quidem omnia* (ait Christus) & *suggeret omnia quaecunque vobis dixi.* Non dicit, Docebit illa sola & suggeret illa sola quaecunque dixi. Omnis homo currit: & Solus homo currit, longè diuersam significationem adferunt: verum illud, falsum hoc. *Obserua* (inquit) *quanam sint illa omnia quorum doctorem fore Spiritum promittit.* *Suggeret, inquit, vel reducet in memoriam quaecunque dixi.* Vnde sequitur non fore nouarum reuelationum architectum. Vana & futilis est hæc consequentia; quia suggeret quidem illa omnia, sed non illa sola. Annon verò clarissimis verbis paulò post Christus hoc ipsum docuit? *Multa* (inquit) *habeo vobis dicere quæ non potestis portare modo. Cum autem uenerit ille Spiritus veritatis, quem mittet Pater in nomine meo, docet vos omnem veritatem.* Annon aperitissimè docet, & abstinens omnia quæ dicenda erant, ore proprio non dixit: & non apertissimè addit, ea quæ ipse ore proprio non dixit. Spiritum sanctum docturum, quia omnem docebit veritatem quam ille omnem adhuc non docuerat, quia omnem potest & cum fructu audire discipuli necdum poterant? Annon denique commentitiam Caluini restrictionem Christus in verbis clarissimis refellit? Deinde si ad hoc restringitur Spiritus sancti officium; vt non nisi ea suggerat quæ Christus prius ore docuit: aut ostendendum est vbi Christus ore docuit, abstinendum esse ab immolatis simulacrorum, & sanguinis & suffocato: aut dicendum mentitos esse Apostolos, quæ mandatum illud promulgantes dixerunt, *Visum est Spiritui sancto & nobis:* aut denique in illo mandato Apostolis suggerendo officij sui limites & restrictionem datam veluti nouarum reuelationum architectus excessisse Spiritus sanctus. Resum quum Apostolus de vidua dixit, *Beatior eris si sic manserit secundum meum consilium; puto autem quod & Spiritum Dei habeam:* aut ostendendum vbi Christus hoc docuit, aut dicendum à Spiritu Dei Paulum hoc non docuisse, aut denique in tali doctrina Paulo suggesta officij limites Spiritum sanctum veluti nouarum reuelationum architectum excessisse. Idem de innumeris D. Pauli & reliquorum Apostolorum sententiis à Spiritu sancto suggestis in epistolis suis Canonicis ad Ecclesias Dei conscriptis, quæ nihil Christum ore proprio docuisse constat (maximè in Caluini & aliorum hæreticorum, qui quaecunque Christus ab omnibus credenda docuit, à quatuor Euangelistis con-

Cap. 16.

Act. 15.

2. Cor. 7.

prehensa esse volunt) dici & concludi potest.

Quæ omnia quum tam liquida & manifesta veritate subsistant, vide tamen quid ex suo figmento & quanta audacia concludat Calvinus. *Audax Calvinus impietas.* Hoc uno (inquit) verbo refutare licet quæcunque sub prætextu Spiritus in Ecclesia figmenta ab initio huc usque Satan inuexit. Ergo & eodem verbo refutare licet quæcunque Apostoli ipsi (locis à me citatis) auctore Spiritu sancto Ecclesiæ Dei documenta tradiderunt. Eodem quoque verbo omnia veterum Conciliorum decreta refutare licet, quæcunque totius Christiani orbis Episcopi auctore Spiritu sancto contra veteres hæreses definierunt. Illa omnia nominatim reiicienda sunt fidei vocabula, Christi ore nunquam prolata, sed in Conciliis auctore Spiritu sancto definita: Trinitas personarum in vna natura diuina: Tres hypostases: Filius Dei Christus Patri consubstantialis: Spiritum sanctum procedere à Filio: Duas esse naturas in vna persona Christi. Et sanè non desunt hodie hæretici, qui ex his Calvini principiis illa omnia cum veteribus hæreticis negant & reiiciunt penitus, non secus quàm posteriorum Conciliorum decreta & vocabula recepta, Transsubstantialitatem, & huiusmodi, procaciter Calvinistæ reiiciunt. Ad Atheismum quippe, totiusque Christianæ religionis interitum, impij Calvini principia ducunt.

Nefariis istis suis collectionibus atrocem calumniam subtexit. *Mahometes & Papa commune habent religionis principium: Non contineri in Scriptura perfectionem doctrinæ, sed quiddam aliud reuelatum esse à Spiritu.* Addere debuit Calvinus: Mahometes & Papa & Apostoli & Paulus, commune habent religionis principium, non contineri in Scriptura doctrinæ perfectionem, sed quiddam aliud reuelatum esse à Spiritu. At hoc si fecisset, eius blasphemia vox statim reiiceretur. Iam enim ostendimus iuxta Apostolos & Paulum non omnia contineri in Scriptura, sed quædam illis à Spiritu esse reuelata. *Mendacium Calvinus infame & insulsum.* Quod autem Calvinus scripsit, *Pape principium esse, quiddam aliud reuelari à Spiritu,* schema Caluinianum est, purum mendacium, & solemnis illi obiecti criminis exaggeratio. Non enim aliquid aliud reuelari à Spiritu quàm habet Scriptura aliquis docet Papa, aut vsquam docent Catholici; sed aliquid aliud reuelari à Spiritu quod nec Christus ore docuit, nec habet Scriptura, docet Papa; docent Patres Ecclesiæ Christianæ vetustissimi & doctissimi; docet tota Ecclesia Catholica; docuerunt suo exemplo Apostoli; docuit Pau

Pau

Ioan. 16.

Paulus; docuit denique id futurum Christus ipse in verbis citatis. Cæterum eiusdem esse altitudinis & excellentiæ quod docet Scriptura, & quod docet Spiritus; vel quod ore docuit Christus, & quod postea docuit Spiritus sanctus ipse Christus nos docuit, dicens de Spiritu sancto. *Ille de meo accipiet, & annuntiabit vobis.* Sed & quæstio ipsa inter Catholicos & hereticos hodie de perfectione Scripturæ, non in eo versatur, an aliquid aliud reveletur à Spiritu quàm in Scriptura continetur, sed an aliquid aliud doceat Ecclesiam Spiritus sanctus quàm in Scriptura continetur. Ad eò nihil quàm fallit ac mentitur Calvinus.

Calvini
artificium.

Iam quòd Mahometem in hac causa Papæ adiungit Calvinus, alterum est schema Calvinianum, purum mendacium, & obiecti criminis furilis aggrauatio. Quis enim nescit Mahometem ad eò Spiritus sancti revelationes Scripturæ non reponere, ut utrumque pro fabulis habeat? Sed hoc est artificium Calvinianum, Dei & diaboli ministros connectere, ut qui diaboli ministrum exhorret, Dei quoque ministrum fugiat. Sanè Mahometes & Calvinus quàm communia habent religionis principia, facile intelliget qui Analysis religionis Calvinianæ à doctissimo viro D. Gulielmo Reginaldo elaboratam inspexerit. Homo impius, sui sibi fortè Mahometismi conscius, idem sacrilegium in Papam reicere voluit.

2. Cor. 3.
Ephes. 4.

Hebr. 13.

Adiungit eodem schemate Anabaptistas & Libertinos qui de Spiritu gloriantur. At ille spiritus, priuatus spiritus est, ideòque impostor, qui nihil commune habet cum Spiritu Dei, qui per os Ecclesiæ loquitur: quando non nisi Ecclesiæ suæ Præpositis ac Magistris, quales Apostoli futuri erant, huc Spiritum veritatis, qui doceret eos omnem veritatem, promittit Christus. Illi habent hoc donum Spiritus Dei, ut alios doceant suggerente Spiritu sancto ut sint idonei ministri *nuui testamenti, non litera sed Spiritu: ut sint Pastores ac Doctores in adificationem corporis Christi, in opus ministerij, &c.* Alij habent quoque Spiritum Dei, non ut doceant, sed ut discant, & dociles fiant discipuli veritatis, *obediendo Præpositis animarum suarum, & subiucendo illis.* Anabaptistæ & Libertini nec hoc Spiritus donum habere volunt, ut Ecclesiam Dei audiant, nec aliud donum Spiritus habere possunt, quia Ecclesiarum Pastores non sunt, sed à tota Dei Ecclesia alieni & extorres.

Concludit tandem Calvinus. *Atqui (inquit) impostor est spiritus, non Christi, qui extraneum aliquid ab Evangelio com-*

mentum ingerit. Verissimum hoc est, si extranei commenti
vocabulo, dogma Evangelio contrarium & repugnans intel-
ligimus: quo nomine maximus impostor Calvinus est, qui
in tam multis iam à nobis refutatis, extranea ab Evangelio
commenta in his suis quos vocat commentariis ingessit. At
extranei commenti vocabulo quid intelligi velit Calvinus,
postremum nunc quod sequitur, demonstrat. Spiritum enim Spiritum
(inquit) Christus promissit, qui Evangelij doctrinam quasi sanctū ir-
subscriptor confirmet: id est, qui ita Evangelio subscribit, ut rē restrin-
nihil aliud doceat aut suggerat quàm quod Christus in Euā- git Calui-
gelio ore docuit. Hunc enim esse Calvini sensum, antegressa nus.
eius disputatio declarat. Atqui hoc ipsum quod narrat Calu- Calvinus
nus, extraneum commentum est, quod nunquam Christus ex suaver-
ore docuit, ut iterum impostorem esse Calvinum, Calvini stor proba-
verba convincant. Nulla quippe Scriptura docet Spiritum à tur.
Christo promissum, ut Evangelij doctrinam quasi subscriptor
confirmet. Hæc, inquam, subscriptio & confirmatio Evan-
gelicæ doctrinæ, quam Spiritus sanctus facere debet, in Scri-
ptura non legitur. Commentum hoc cerebri Calviniani ex-
traneum est, etiã eo in loco ubi contra extranea commen-
ta disputat. Nempe, ut impostorem esse Calvinum, ipse Cal-
vinus prober. Docet Scriptura Evangelica spiritum sanctum
à Christo missum, ut doceret nos omnia, ut doceret omnem
veritatem, ut suggereret quæcunque Christus dixerat. Hoc
Scriptura nos docet. Hic nulla subscriptio, nulla confirma-
tio legitur, ac neque intelligitur ut vnicum & totum Spirit-
us sanctus officium. Docet quippe omnem veritatem, siue
in Evangelio comprehensam, siue non; siue à Christo pro-
nunciatam, siue non. Qui omnem veritatem docet, ad tex-
tum Evangelicum non restringitur. Et ne quis restringi
posse aut debere existimet, disertè dixit Christus se non
omnia docuisse, quia non omnia poterant Apostoli portare: &
addit de Spiritu sancto. Ille vos docebit omnia: cui dubium,
quin ea omnia quæ Christus non docuerat, nec in Euange-
lio, ubi Christi doctrina legitur, continentur? Hoc non est
Evangelio subscribere, sed hoc est alia præter Evangelium do-
cere: hoc non est quæ solum Evangelium habet confirmare, sed
hoc est alia quæ Evangelium tacuit revelare. Alia dico, quia
plura, quia diuersa, quia explicatiora, non quia contraria aut
repugnantia. Sanè quatenus suggerit, & in memoriã reuocat
quæcunque Christus docuit, eatenus Evangelicæ doctrinæ
à Christo traditæ subscribit, eamque confirmat; sed quatenus
docet

Spiritui
sancto Cal-
uini com-
pedes inji-
cit.

docet omnem veritatem, adeoque ea quæ Christus non docuit, multò latius eius officium patet quàm vt Euangelij doctrinam quasi subscriptor confirmet. Ausus fuit Caluinus ipsi Spiritui sancto compedes iniicere, eiusque officium ac munus certis limitibus à se inuentis constringere. Quid nùc miramur si toti Ecclesiæ compedes iniiciat, eiusque doctrinam ad certos fines à se suisque adiuuentos cõstringit? Hæc huius impostoris venenata doctrina est, qua diuinæ Scripturæ fluentia purissima contaminauit.

IN IOANNIS CAP. XV.

2. *Omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet Pater meus.*

Bonorum
operum ne-
cessitas ad
salutem.

L O e v s hic insignis ac perspicuus est pro bonorum operum necessitate in quolibet credente. Palmes in Christo, id est, Christo veræ vitæ inhærens non est, nisi qui iam per fidem Christo vnitus est. Incorporamur Christo per baptismum, qui est Sacramentum fidei. *Omnem palmitem in me*, ait Christus, id est, omnem hominem mihi iam per fidem nominis mei insitum & incorporatum. Rursum nisi iam per fidem insitus & vnitus Christo esset, de quo loquitur, dici non posset, *tollet eum*. Neque enim tollitur aut refecatur à vite vllus palmes, nisi qui iam prius in vite erat. Dicit autem Christus, omnem huiusmodi palmitem iam ipsi per fidem vnitum, insitum, & incorporatum, *non ferentem fructum*, iustitiæ videlicet ac sanctitatis, *tollet eum Pater meus*, id est, illum à meo corpore separabit, & ponet sortem eius cum impiis. Est igitur cuiuslibet in Christum credenti, vt in Christo maneat, fructus bonorum operum necessarius, nec absque illo fructu fides saluare potest. *Qui enim à Christo tollitur* (vt infra Christus dicit) *mittitur foras, arefcit, in ignem mittitur, & ardet*. Annotauit ex his verbis doctrinam hanc optimus huius Euangelij interpretes Cyrillus Alexandrinus. *Qui* (inquit) *per fidem Christo solummodo coniunguntur, sola illi confessione inherentes, nec charitatis vimne se colligantes, palmites quidem sunt, sed non fructuosi. Nam fides absque operibus mortua quadam res est.* Sic & hanc parabolam exposuit Basilius, elegantissimè docens quot modis humana anima quasi palmes in vite fru-
ctificare debeat.

Lib. 10. c.
14. in Ioã.

Homil. 5.
exameron.

Docet